

F O R S P I L L E T T I L K R I G E N I V I E T N A M

KRONOLOGI 1945 - 1946

1945

1. januar President Roosevelt til sin utenriksminister: "I still do not want to get mixed up in any Indochina decision. It is a matter for postwar."
Roosevelts problem var: Skulle Frankrike få beholde sine kolonier i Sørøst-Asia ?
- 19 januar Den franske ambassade i Chungking (Chiang Kai-sheks hovedstad) gjør det klart for USAs ambassade at Frankrike har full suverenitet over Indokina.
- 4 februar Yaltakonferansen begynner.
- 8 februar Roosevelt sier til Stalin at han tenker seg Indokina lagt under et trusteeship.
- 11 februar Yaltakonferansen slutt. I protokollen nevnes tre typer områder som skal kunne plasseres under trusteeships. Indokina kan vanskelig henføres til de tre kategoriene.
- 22 februar Fransk protest til den amerikanske ambassade i Chungking over kinesiske forberedelser på å okkupere Indokina. Chiang Kai-sheks øverstkommanderende er den amerikanske general Wedemeyer.
-
- 9 mars Japanerne i Indokina slår til mot det franske koloniregimet under admiral Decoux. Etter Vichys fall hadde Decoux orientert seg mer og mer i retning av de Gaulles provisoriske regjering i Paris. Majoriteten av de franske styrker i Indokina overmannes i løpet av de første 24 timer, og soldater og offiserer blir internert i fangeleire. Japanerne hadde utnyttet Indokina militært og tildels økonomisk fra 1940/41, men overlatt den politiske administrasjon til Decoux's Vichy-regime.
- 11 mars Den franske garnisonen i Hué nedkjempes. Vietnam erklæres for uavhengig under keiser Bao Dai som del av det (japansk dominerte) orientalske Stor-Asia.

- 12 mars Den franske ambassade i Washington ber USA om støtte til den franske motstand i Indokina (de tropper som hadde lyktes i å unngå japansk fangenskap og som for de flestes vedkommende var på flukt mot Kina.)
- 13 mars De Gaulle med kraftsalve overfor USAs Parisambassadør p.g.a. USAs nøling overfor å støtte fransk motstand i Indokina.
- 15 mars Roosevelt til en rådgiver: "I would agree to France retaining these colonies with the proviso that independence is the ultimate goal" Uttalelsen tyder på at Roosevelt er i ferd med å oppgi sin franskfiendtlige Indokinapolitikk en måned før sin død.
- 18 mars Den amerikanske overkommando bestemmer at franske styrker i Indokina skal få forsyninger fra amerikanske fly i Kina.
- 24 mars Den franske koloniminister med erklæring om Frankrikes vilje til å hevde sin suverenitet i Indokina og med løfter om en viss liberalisering i Indokinas fem land. (Kambodsja, Laos, Tonkin, Annam og Cochinkina) Opprettholdelsen av Vietnams oppdeling i tre enheter er en utfordring til den vietnamesiske nasjons enhetskrav.
- 26 mars USAs Chungkingambassade rapporterer til Washington om at den franske ~~ambassade~~ i Indokina på det nærmeste er opphørt. ^{motstand}
- 5 april USAs utenriksminister Stettinius uttaler til den amerikanske overkommando at det kan være ønskelig med fransk deltagelse i krigen mot Japan av hensyn til det fransk-amerikanske forhold
- 11 april Churchill går inn for at Frankrike skal delta i operasjoner mot Indokina i et brev til Roosevelt.
- 12 april Roosevelt dør.
- 13 april Den amerikanske State War Navy Committee ber om at Roosevelts forbud mot å diskutere Indokinapolitikken blir opphevet.
- 20 april Europakontoret i State Department går inn for at franske kolonier skal behandles på lik linje med andre alliertes kolonier.
- 21 april Kontoret for det fjerne Østen i State Department godtar Europakontorets forslag, men mener USA skal kreve liberal fransk kolonipolitikk av hensyn til amerikanske interesser.

- 25 april FN-konferansen i San Fransisco åpnes.
- 3 mai Den franske utenriksminister Bidault angriper USAs Indokinapolitikk i en samtale med Stettinius i San Fransisco. Stettinius forsikrer ham om at USA aldri offisielt har stilt spørsmålstegn (even by implication) ved fransk suverenitet over Indokina.
- 8 mai Stettinius informerer State Department om sin forsikring overfor Bidault.
- 19 mai President Truman sier til Bidault under et møte i Washington at han vil overlate til general McArthur å avgjøre fransk deltagelse i krigen mot Japan.
- 25 mai President Truman sier til ...nei, det gjorde han den 19...
General Wedemeyer protesterer mot at general Mountbatten, øverstkommanderende for den britiske Sørøst-Asia-kommandoen (SEAC) har sendt støtte til franske grupper i Indokina uten tillatelse fra Chiang Kai-shek.
- 29 mai USAs Kinaambassadør Hurley ber Truman fortsette Roosevelts antikolonialistiske politikk i Indokina.
- 4 juni Truman svarer Hurley at spørsmålet skal vurderes, og drøftes på Potsdamkonferansen.
- 9 juli Den britiske overkommando foreslår å flytte Indokina, Nederlansk Øst-India og Thailand fra "the China theatre" til SEACs operasjonsområde.
og McArthurs South Pacific Command
- 16 juli En amerikansk etterretningsgruppe (Hjorteeekspedisjonen) etablerer kontakt med Vietminhs hovedkvarter i en nordvietnamesisk landsby.

Potsdamkonferansen begynner i Berlin.
- 17 juli Den amerikanske overkommando godtar at SEAC overtar ansvaret for Indokina sør for den 15. breddegrad samt Thailand og Nederlansk Øst-India.
- 22 juli Den britiske overkommando godtar å dele Indokina som "first step", men foreslår den 16. breddegrad og et tillegg om at delingen skal kunne revideres til SEACs fordel senere.
- 23 juli Det britiske kompromissforslag vedtas i Combined Chiefs of Staff. Fransk deltagelse i krigen mot Japan godtas også i prinsippet, men i praksis kan det først skje fra våren 1946, heter det. (Leahy trodde jo ikke bomben ville virke, sier Pharo).

- 24 juli Truman konfirmerer vedtakene.
- 26 juli Delingsvedtaket blir kjent i Paris.
- 1 august Truman henvender seg til Chiang Kai-shek for å få hans aksept av de innskrenkede grensene for Kinas operasjonsområde.
- 6 august Hiroshimabomben.
- 7 august Bao Dai's regjering under statsmin. Tran Trong Kim går av.
- 8 august Japanerne går med på at Cochinkina legges inn under administrasjonen i Hué slik at Vietnam blir en politisk enhet.
- Sovjet erklærer Japan krig.
- 9 august Nagasakibomben.
- 10 august Chiang godtar delingen ved 16 breddegrad, forutsatt at delingslinjen overholdes strengt.
- Japan ber om fred med garanti for keiserdømmet.
- I den nordvietnamesiske landsbyen Tran Trao er de fleste delegatene til en Vietminhorganisert folkekongress kommet sammen.
- 12 august Sovjetiske tropper krysser grensen til Korea.
- Sjefen for den franske etterretningsgruppa Mission 5 i Kunming (Kina), Jean Sainteny, telegraferer til Paris at Kina i samarbeid med amerikanske offiserer planlegger å frata Frankrike Indokina.
- 13 august Den franske militærmisjon i Calcutta bestemmer seg for å slippe ned en representant i fallskjerm over Tonkin (Messmer) og en over Cochinkina (Cédile). Cédile når bestemmelsesstedet Saigon, men Messmer blir Vietminhs fange og kommer ikke til Hanoi.
- Øverstkommanderende for de franske tropper i Kina (flyktet fra Indokina etter 9 mars) gir Sainteny ordre om å dra til Hanoi for å representere franske interesser.
- Vietminhs folkekongress åpner forhandlingene i Tran Trao. Militærkomiteen utsender ordre om generalopprør (dateringen av oppfordringen til opprør varierer i litt. fra 10 til 16 august).

- 14 august Japan kapitulere betingelsesløst.
- Truman utsteder sin generalordre nr. 1, som stipulerer hvem japanerne skal kapitulere til i de ulike områder. USAs utenriksminister Byrnes innskjerper overfor sin franske kollega Bidault at kapitulasjonen i det nordlige Indokina skal skje til Chiang Kai-shek og i sør til Mountbatten. Franskmennene innrømmes rett til å være til stede under kapitulasjonshøytideligheten.
- 16 august Japanerne frigir alle politiske fanger i Indokina.
- Stor-Britannia ber Kina om å få gjeninnsette fransk administrasjon i hele Indokina. Kina avslår indignert og ber Washington ta London i skole.
- Vietminhs folkekongress stifter den nasjonale frigjøringskomité.
- 17 august 20.000 demonstrerer i Hanoi. Keiserflagget skiftes ut med et rødt flagg med gullstjerne. Japanerne ser på demonstrasjonene uten å foreta seg noe.
- Den franske regjering diskuterer gjenoppretelse av kontrollen med Indokina. Admiral Thierry d'Argenlieu utnevnes til fransk høykommissær for Indokina.
- 19 august Vietminh tar kontroll med de offentlige bygninger i Hanoi og får utlevert de våpnene japanerne tok fra franskmennene i mars.
- 20 august Bao Dai skriver til Truman og ber ham anerkjenne Vietnams uavhengighet. Lignende brev sendes til de Gaulle og til den engelske konge.
- 21 august Forsamling i Hanoi krever Bao Dais abdikasjon og ber Vietminh i samarbeid med andre danne en provisorisk regjering.
- 22 august Vietminh oppnår flertallet i den nasjonale enhetsfrontens ledelse i Saigon selv om Vietminh på langt nær har en så dominerende posisjon i sør som i nord.
- Jean Sainteny flyr sammen med den amerikanske etterretningsmannen Archimedes Patti til Hanoi. Patti blir Ho Chi Minhs gjest. Sainteny holdes i husarrest av japanerne i Generalguvernørens palass.

- 24 august Truman lover i møte med de Gaulle at USA ikke vil gjøre noe for å forhindre Frankrike i å hevde sin suverenitet over Indokina.
- 25 august Bao Dai abdiserer til representanter for Vietminh i Hué (iflg. fransk bok).
- 27 august Patti, general Giap og Sainteny møtes. Sainteny forteller Giap at kineserne kommer til å okkupere Tonkin. Dette er nytt for Giap.
- 28 august De første kinesiske tropper krysser grensen til Vietnam.
- Frankrike ber USA gjøre Indokina til et samlet okkupasjonsområde og holde kineserne ute. Washington avslår og sier at det får Frankrike ordne direkte med Kina.
- En provisorisk regjering dannes i Hanoi. Bao Dai blir utnevnt til dens øverste rådgiver.
- 30 august Bao Dai abdiserer i Hué (iflg. vietnamesisk øyenvitneskildring).
- 2 september Ho Chi Minh proklamerer den demokratiske republikk Vietnam (DRV). Uavhengighetserklæringen åpner med sitat fra den amerikanske ditto.
- Demonstrasjon i Saigon følges av plyndringer. Fem franskmenn drepes.
- 8 september Hanoi-regjeringen bestemmer seg for å organisere valg på nasjonalforsamling.
- 9 september De første kinesiske tropper ankommer Hanoi.
- 10 september Vietminh gir fra seg flertallet i Saigonkomiteen.
- 12 september Britiske (og noen franske) styrker ankommer Saigon under Douglas D. Graceys kommando.
- 15 september Gracey pålegger den japanske øverstkommanderende Terauchi å opprettholde ro og orden.
- 19 september Gracey stopper den vietnamesiske pressen i Saigon og krever avvapning av de vietnamesiske nasjonalistgruppene.
- 21 september Gracey innfører unntakstilstandsbestemmelser i Saigon.
- Ho Chi Minh sender sin første personlige appell til president Truman.

- 22-23 sept. Gracey erobrer fengselet i Saigon, Frigir og bevæpner de franske fangene fra 9. mars. De erobrer under Cédiles ledelse alle offentlige bygninger i Saigon.
- Reell krigstilstand i byen.
- 25 september Massakre på franskmenn og eurasiere i en forstad til Saigon.
- Gracey erklærer USAs representant i Saigon, oberst Dewey, persona non grata fordi han har kritisert Graceys disposisjoner.
- 26 september Dewey mister livet i et vietnamesisk bakhold (trolig tatt for brite eller franskmann).
- Gracey beordrer de japanske styrkene til å bistå britene i kampen mot vietnameserne. I tida framover blir japanerne brukt i frontlinjen slik at de britiske tap blir beskjedne.
- 1 oktober Den franske ambassadør i Wash. klager til State Department over Kinas opptreden i nord og over amerikanske OSS-folk (OSS = CIAs forløper). Under Secretary of State Dean Acheson svarer at USA ikke vil blande seg i hva Kina gjør og at han ikke kan tro at OSS-folk handler mot USAs politikk, som er å anerkjenne fransk suverenitet over Indokina.
- 2 oktober Jean Sainteny utnevnes til fransk kommissær for Tonkin og Nord-Annam.
- 4 oktober Amerikansk general på besøk i Hanoi. Sender de mest Vietminhvennlige av OSS-folkene hjem.
- 5 oktober General Leclerc kommer til Saigon som øverstkommanderende for de franske styrker i Indokina.
- Acheson telegraferer til ambassaden i Kina at USA ikke vil verken motsette seg fransk gjenetablering i Indokina eller hjelpe Frankrike til å gjøre det med makt.
- 23 oktober Vietminh inngår en samarbeidsavtale med et av de to Kinastøttede partiene i nord, Dong Minh Hoi.
- 11 november Sentralkomiteen i Indokinas Kommunistparti vedtar å oppløse partiet.
- 12 november Prokinesisk folkemøte i Hanoi. Væpnede sammenstøt Dong Minh-Hoi-Vietminh.
- 19 november På kinesisk initiativ blir det inngått avtale

om felles regjering og felles hær mellom Vietminh, Dong Minh Hoi og det vietnamesiske Kuomintang, VNQDD.

- 21 november De Gaulle danner regjering av de tre store partier: PCF(kommunistene), SFIO(sosialistene og MRP(kristeligdemokratene).
- 3 desember Ho utsetter dannelsen av koalisasjonsregjering til etter valgene 23. desember.
- 14 desember De Gaulle møter den tidligere vietnamesiske keiser Vinh San, som skal dra til Vietnam med et program for vietnamesisk enhet rettet mot Vietminh.
- 15(el.19) des. Etter kinesisk press utsetter Hanoi-regjeringen valgene til 6. januar.
- 22 desember Hanoi-regjeringen lover å reservere 70 plasser i den nye nasjonalforsamlingen til de Kinastøttede partiene.
- 25 desember Vinh San dør i flyulykke.

1946

1. januar Nehru med kraftig kritikk mot britenes bruk av indere i kampene mot "våre venner som kjemper den samme kamp som oss" i Vietnam.
- 6 januar Valgene nord for den 16. breddegrad gir massiv oppslutning om Vietminhs kandidater.
- 20 januar De Gaulle går av i protest mot partienes forfatningsplaner, der presidenten vil få en beskjedne plass i forhold til nasjonalforsamlingen.
- 22 januar Fungerende sjef for den franske generalstab advarer MRP mot å la sosialister og kommunister danne regjering alene. Han argumenterer med de mulige reaksjoner fra "Angelsakserne".
- MRP vedtar å delta i en ny trepartiregjering.
- 28 januar Gracey overlater ansvaret til franske myndigheter i Saigon og forlater Indokina.
- 5 februar General Leclerc erklærer at pasifiseringen av Syd-Annam og Cochinkina er sluttført. Den vietnamesiske motstanden i sør er ihvertfall redusert til gerilja.
- 14 februar Leclerc telegraferer til Paris at man om nødvendig bør gå så langt som til å uttale ordet "uavhengighet" for å få en avtale med Hanoi-regjeringen. Paris vil ikke gå lenger enn til "selvstyre".

- 15 februar Kina begynner så smått å trekke tropper ut av Vietnam.
- 16 februar Forhandlingsmøte Ho Chi Minh-Sainteny. I dagene etter propaganderer Kinapartiene mot Ho's forræderiske forhandlinger. Intens tautrekking mellom Vietminh og kinesiske representanter.
- 24 februar Ny samlingsregjering i Hanoi.
- 27 februar Utenriksdepartementet i Washington mottar en anmodning fra Ho om å gå inn som mekler sammen med Sovjet, Kina og Stor-Britannia.
- 28 februar Kina foreslår for USA at de skal megle sammen med dem mellom Frankrike og vietnameserne. Samtidig inngår Kina en hemmelig avtale med Frankrike (den kinesiske underskrift må vente noen dager) om å trekke ut de kinesiske tropene fra Vietnam før 31 mars. Som motytelse oppgir Frankrike franske økonomiske konsesjoner i Kina og lover kineserne at de skal få bruke Haiphong som frihavn.
- 1 mars Franske flåtestyrker legger ut fra Saigon med kurs for Haiphong. Fallskjemstyrker er klare til å innta Hanoi.
- 2 mars Nasjonalforsamlingen møtes i Hanoi. Ny koalisjonsregjering med svekket posisjon for kommunistene.
- 5 mars Britene avslutter sine siste oppgaver i Indokina.
Franske flåtestyrker på vei inn i Tonkinbukta. Kineserne forbereder seg på å gjøre motstand.
- 6 mars Franske skip møtes av kinesisk ild på havna i Haiphong.
Klokka 16 undertegnes en avtale mellom Ho Chi Minh og Sainteny som tillater Frankrike å etablere seg militært i nord med et fastsatt antall tropper mot at Vietnam anerkjennes som en "fri" stat innenfor den franske union. Avtalen overlater spørsmålet om Cochinkinas tilhørighet til Vietnam til en folkeavstemning i Cochinkina.
- 18 mars General Declerc ankommer Hanoi med panserstyrker. Alt forløper rolig. Bao Dai drar fra Hanoi til Chungking for å minne Chiang Kai shek og general Marshall om deres ansvar for

- Vietnams uavhengighet. Bao Dai vender ikke tilbake til Vietnam før i 1949, da som fransk marionett.
- 26 mars Frankrike ber USA bruke sin innflytelse for å få kineserne til å trekke seg ut av Vietnam.
- En provisorisk regjering utnevnes i Cochinkina med fransk støtte (konstitueringen lar vente på seg).
- 27 mars Leclerc skriver rapport til Paris: "Når bare kineserne er ute, blir det hele mye enklere. Da er det våre forhandlere som får ordet."
- 30 mars Mordet på Tran Tan Phat innleder en bølge av attentater i sør på de vietnamesere som samarbeider med franskmennene om cochinkinesisk separatisme.
- 1 april Kineserne overlater formelt ansvaret for ro og orden i Tonkin til Frankrike.
- 10 april En Vietminh-ledet nasjonal enhetsfront dannes i sør (under jorda), ledes av Nguyen Binh.
- 17,18 el.
19 april Fransk-vietnamesiske forhandlinger begynner i Dalat (Syd-Annam).
- 9 mai Frankrike ber USA stille skip til rådighet for å frakte kinesiske tropper fra Haiphong.
- 11 mai Dalatkonferansen slutt uten resultater. Viktigste konfliktpunkt var spørsmålet om Cochinkinas tilslutning til Vietnam.
- 15 mai State Department ber Marshall (i Nanking) gjøre alt for å få kineserne til å trekke seg ut av Indokina fortrest mulig.
- 30 mai Den kinesiske øverstkommanderende i Tonkin uttaler at alle kinesiske tropper skal være ute innen 10. juni.
- Ho forlater Hanoi for å forhandle i Paris.
- 1 juni Den autonome republikk Cochinkina utropes i Saigon. Ho får den deprimerende nyhet i flyet over Midt-Østen.
- 8 juni General Leclerc skriver brev til ledende fransk kristeligdemokrat hvor han advarer mot ettergivenskap i forhandlingene med Vietnams representanter. Brevet når utenriksminister Bidault.
- 10 juni Kineserne begynner å forlate Hanoi.
- 14 juni Ho Chi Minh kommer til Frankrike. Forhandlingene må vente til regjeringsskrisen i Frankrike er over.

- 19 juni Bidault velges til provisorisk rådspresident (statsminister) i Frankrike.
- 21 juni Den franske ambassaden i Washington ber USA på nytt om å frakte en kinesisk divisjon fra Haiphong.
- 26 juni Den kinesiske generalstab forlater regjeringspalasset i Hanoi. Franskmennene, ikke Vietnams regjering, overtar bygningen.
- 27 juni Generalstreik i Hanoi mot Frankrikes okkupasjon av regjeringspalasset.
-
- 2 juli Ho Chi Minh mottas offisielt av Bidault.
USA lover Frankrike å frakte kinesiske tropper fra Haiphong.
- 3 juli Ho nedlegger blomster på den ukjente soldats grav i Paris.
Philippinene uavhengig.
- 6 juli De fransk-vietnamesiske forhandlinger begynner i Fontainebleau.
- 11 juli De kinesiske tropper er forsvunnet fra Hanoi. Vietminh slår nå til mot Dong Minh Hoi og VNQDD, beslaglegger våpen, avslører et torturkammer og arresterer ca. 120.
- 18 juli Leclerc forlater Indokina. Valluy overtar som øverstkommanderende.
- 25 juli D'Argenlieu gjør kjent at det vil bli sammenkalt en konferanse i Dalat med representanter for Kambodsja, Laos og Cochinkina.
- 26 juli Vietnams representanter i Fontainebleau protesterer mot den planlagte Dalatkonferansen.
- 1 august Konferansen begynner i Dalat. Vietnam bryter (midlertidig) forhandlingene i Fontainebleau.
- 12 august Ho uttaler at han ikke vil stille betingelser for å gjenoppta forhandlingene.
- 14 august Den vietnamesiske delegasjon får et fransk utkast til forhandlingsløsning.
- 25 august Vietnameserne svarer med et forslag til 3-punkts minimumsavtale.
- 3 september En fransk-vietnamesisk komité forsøker å finne

en utvei i Paris. Forsøket strander på det vietnamesiske krav om en dato for avstemning i Cochinkina om tilslutning til Vietnam.

- 10 september Etter anmodning fra d'Argenlieu bestemmer general Morlière i Hanoi at det skal innføres et lisenssystem, som gjør det mulig for Frankrike å kontrollere eksport/import (Vietnam hevdet senere at dette først skjedde 19 september slik at det ble et brudd på avtalen av 14 september).
- 13 september Den vietnamesiske delegasjonen forlater Paris uten noen avtale. Ho blir litt lenger.
- 14 september Ho Chi Minh og den franske minister for oversjøiske områder Moutet undertegner et modus vivendi som fastsetter våpenhvile fra 30 oktober i Nam BÔ (Cochinkina) og opprettelse av felles kommisjoner for å ordne pengevesen og tollspørsmål.
- 16 september Ho forlater Paris for å dra med skip til Vietnam.
- 18 september De siste kinesiske tropper forlater Haiphong.
- 20 oktober Ho Chi Minh går i land i Haiphong. Hylles av folkemengder ved hver stasjon under togreisen til Hanoi.
- 23 oktober Ny aksjon mot opposisjonen i Hanoi. 200 arresteres.
- 31 oktober Samlingsregjeringen i Hanoi går av.
- 3 november Ho danner en mer Vietminhdominert regjering.
- 10 november Valg på fransk nasjonalforsamling gir venstre-dreining.
- 11 november Vietnamesisk protest mot at fransk tollkontor er opprettet i Haiphong uten at modus vivendi bestemmelsen om felles tollkommisjon er iverksatt.
- 20 november Franske tollere praier en kinesisk djuke med bensin i Haiphong. Vietnameserne åpner ild. Kamper i byen. Barrikadebygging. Forhandlinger og våpenhvile.
- 23 november I morgentimene stiller den franske kommandant i Haiphong ultimatum til vietnameserne. De skal trekke seg ut av Haiphong og får en svarfrist på et par timer. Da ultimatumet ikke besvares positivt, begynner franskmennene angrepet på Haiphong, som forberedes med bombardering fra skip. Befolkningen flykter. Flere tusen drepes. I dagene som følger erobrer de franske styrker Haiphong. Det kommer til

- harde kamper rundt byen.
- 28 november Bidaults regjering begjærer avskjed, fortsetter som forretningsministerium.
- 30 november USAs konsul i Hanoi rapporterer om panikk i Hanoi etter angrepet på Haiphong. Befolkningen flykter fra byen i store tall.
- 10 desember Sosialistilederen Léon Blum skriver artikkel i sosialistorganet Le Populaire hvor han går inn for en mer forsonlig linje i forhandlinger med Vietnam.
-
- 16(el.17) des. Blum danner provisorisk regjering i Frankrike (rent sosialistisk).
- 17 desember Fransk-vietnamesiske sammenstøt i Hanois gater.
- 18 desember Franske styrker i Hanoi fjerner vietnamesiske barrikader med bulldozer.
- 19 desember Vietminhs kampgrupper i Hanoi angriper i kveldstimene franske militære og sivile mål. Angrepet slås effektivt tilbake.
- 20 desember Ho Chi Minh og den vietnamesiske regjering flykter fra Hanoi. Klokken 16 heises Trikoloren over Ho Chi Minhs residens.
- 21 desember Ho Chi Minh proklamerer folkekrigen.